

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717205899
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3717205899.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňa JUDr. Katarína Krivulčíková, v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému Ľ. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, B. Z., o zaplatenie 871,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 871,83 eur spolu s 5,15% ročným úrokom z o meškania od 28.8.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Uviedol, že dňa 29.1.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500040116, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 871,83 Eur, ktorý sa zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 62,69 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou splátky č. 3 a do okamžitej splatnosti úveru uhradil len sumu 130,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, uplatnil si žalobca právo podľa § 565 Občianskej zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Uviedol, že žalovaná suma vo výške 871,83 eur predstavuje nesplatenú sumu úveru, pričom na účet žalovaného bol poskytnutý úver vo výške 1 001,83 eur, z ktorého žalovaný doposiaľ uhradil sumu 130,00 Eur. Z dôvodu, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, žalobca si uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. K žalobe žalobca pripojil Oznámenie o zosplatnení zo dňa 15.7.2014 s doručenkou, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116 zo dňa 29.1.2014, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.1.2014, Kartu klienta - žalovaného zo dňa 20.6.2017.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril a uviedol, že si je vedomý svojho dlhu voči žalobcovi. Pôžičku od žalobcu si zobral pretože s priateľkou mali maloletú dcéru. Žalovaného priateľka splácala záväzok voči žalobcovi, avšak len dva mesiace. Neskôr sa rozišli a bývalá družka prestala pôžičku splácať. Ďalej žalovaný uviedol, že v súčasnej dobe mu jeho osobné a majetkové pomery neumožňujú záväzok splniť, keďže má zverenú do starostlivosti maloletú dcéru. Navyše je voči nemu vedené exekučné konanie a i napriek tomu, že je riadne zamestnaný s príjmom 850 Eur mesačne, nie je schopný si svoj záväzok voči žalobcovi splniť. Je voči nemu vedené aj trestné stíhanie pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči druhej dcére. Na výživnom má dlh asi 400 eur.

3. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č.k. 4Csp/98/2017 - 23 zo dňa 02.11.2018 žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d) a § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), c), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 42 pravidelnými mesačnými splátkami po 62,69 eur. Žalovaný svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas neplnil a celkovo uhradil žalobcovi len sumu 130 eur. Žalobca preto vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.07.2014. Súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom občiansko-právnym, pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky č. 3 splatnej 02.05.2014 ako vyplýva z oznámenia o zosplatnení v spojení s oznámením veriteľa o schválení úveru, ktorú už žalovaný pred zosplatnením neuhradil, začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu a uplynula dňa 02.05.2017. Pokiaľ žalobca uplatnil právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného až žalobou podanou na súde dňa 07.06.2017, súd prvej inštancie dospel k záveru, že jeho nárok je premlčaný, v trojročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, tak, že žalovaný mal síce vo veci plný úspech, avšak keďže mu žiadne trovy nevznikli, nárok na ich náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním už pri úhrade splátky č. 3, ktorá bola splatná dňa 02.05.2014. Omeškáním s touto splátkou však nemohlo dôjsť k zosplatneniu celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pretože pre toto zosplatnenie museli byť splnené dve kumulatívne podmienky, a to uplynutie aspoň troch mesiacov od omeškania a súčasne upozornenie na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok omeškania plynutia premlčacej doby, pretože pri svojom rozhodovaní vôbec neprihliadol na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Postup odkazujúci len na § 103 Občianskeho zákonníka je nesprávnym, pretože v prvý deň omeškania s úhradou splátky č. 3 žalobca ani nemohol vykonať právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ani podať žalobu. Uzavrel, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil zistený skutkový stav a vo veci nesprávne rozhodol aj po právnej stránke. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil a podanej žalobe vyhovel.

5. Následne vo veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne, ktorý zamietol návrh občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaného a zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil skutočnosťou, že v preskúmvanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný vziať na zreteľ § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a prihliadnúť tak na zákonný dôvod, ktorý bránil priznať plnenie požadované žalobou. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd prvej inštancie bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba podľa Krajského súdu vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou SR. Nález ústavného súdu - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihliadanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s

týmito ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy SR). Krajský súd preto považoval postup súdu prvej inštancie v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, za súladný s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje podľa Krajského súdu porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. V danej veci tak posudzovanie premlčania bez vznesenia námietky premlčania, ako aj prípadná aplikácia protiústavného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súdom prvej inštancie, predstavovala podľa Krajského súdu nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, pretože aj keď súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, tak toto vyhodnocoval len v rozsahu potrebnom pre zistenie premlčania. Bol preto daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň Krajský súd uložil súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), aby vyvodil z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu, pričom sa súd prvej inštancie musí vysporiadať aj s námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní.

6. Po vrátení veci na súd prvej inštancie sa vo veci dňa 18.10.2018 konalo pojednávanie na ktorom sa zúčastnil žalovaný. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil s tým, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že v súvislosti s predmetom konania vznáša námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu. Ďalej uviedol, že pokiaľ na minulom pojednávaní uvádzal, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, toto bolo zastavené, pretože dlh na výživnom zaplatil. Zároveň informoval, že od posledného pojednávanie sa jeho osobné a majetkové pomery nezmenili. Na záver uviedol, že sa pridrižava svojich doterajších prednesov a vyjadrení a zotráva na vznesenej námietke premlčania. Dlž žalobcu by aj tak nemal z čoho splácať.

7. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

8. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ako zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

12. Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 391 ods. 2, 3 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

22. Súd prvej inštancie, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, teda opätovne vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, Oznámenia o zosplatnení zo dňa 14.7.2014 s doručenkou, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116 zo dňa 29.1.2014, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.1.2014, Karty klienta - žalovaného zo dňa 20.6.2017.

23. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116 zo dňa 29.1.2014 súd zistil, že žalovaný požiadal ako dlžník žalobcu, aby s ním uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8500040116. Žiadal, aby žalobca poskytol úver s úverovým limitom 1 170,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur mesačne, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 70,02%, RPMN 70,02% a priemernej RPMN 45,94%, celková čiastka, ktorú musel pri úvere zaplatiť, predstavovala sumu 2 632,98 Eur. Ďalej žiadal o poskytnutie revolvingu do výšky 616,87 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%, RPMN 63,32% a celková čiastka, ktorú musel pri revolvingu zaplatiť, predstavovala sumu 1 504,56 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou uvedenej zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

24. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.1.2014 súd zistil, že žalobca žalovanému ako žiadateľovi oznámil, že došlo k schváleniu úveru na základe Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116. Žalovanému bola schválená výška úveru 1 170,00 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 2.3.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky 2.8.2017. Výška mesačnej splátky predstavovala 62,69 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 69,49%, priemerná hodnota RPMN 45,94 %, ročná úroková sadzba 70,02 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 2 632,98 €.

25. Z listu zo dňa 15.7.2014 súd zistil, že žalobca zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení, v ktorom upozorňuje žalovaného, že sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. 3, 4 a 5 v celkovej výške 183,45 Eur, pričom s najstaršou splátkou je v omeškaní 74 dní a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky splátky. Zásielka adresovaná žalovanému obsahujúca oznámenie o zosplatnení sa žalobcovi vrátila späť dňa 13.8.2014 ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote.

26. Z opätovne vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa tieto zaviazal splácať v pravidelných splátkach. Žalobca poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 42 pravidelnými mesačnými splátkami po 62,69 Eur. Na základe uvedeného súd uzavrel, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom občiansko-právnym.

27. Žalovaný svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas neplnil a celkovo uhradil žalobcovi len sumu 130,- eur. Z uvedeného dôvodu žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

28. Keďže žalovaný na pojednávaní dňa 18.10.2018 účinne uplatnil námietku premlčania, súd v prvom rade pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby. Veriteľ má právo vymáhať len nezaplatenú splátku. Rovnako má právo, pri porušovaní povinnosti, spočívajúcej v nezaplatení niektorej zo splátok, za splnenia podmienky, že to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené, žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľovi vyplýva výlučne z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Ak veriteľ využije svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a oznámi dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, tak ako to bolo v danom prípade, keď veriteľ (žalobca) oznámením o zosplatnení zo dňa 15.7.2014 oznámil žalovanému, že sa dostal do omeškania s úhradou 3, 4 a 5 splátok a po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky splátky. Premlčacia lehota v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky č. 3 splatnej 2.5.2014 ako vyplýva z oznámenia o zosplatnení v spojení s oznámením veriteľa o schválení úveru, ktorú splátku už žalovaný pred zosplatnením neuhradil, začala plynúť trojročná premlčacia lehota práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu a uplynula dňa 2.5.2017.

29. Nesprávne je tak posúdenie začiatku plynutia premlčacej lehoty žalobcom v odvolaní, ktorý začiatok plynutia premlčacej lehoty počítá odo dňa, kedy právo podať žalobu a domáhať sa celého zosplatneného nároku vzniklo (tzv. actio nata) a keďže k zosplatneniu úveru došlo až dňa 27.08.2014, tento deň možno podľa žalobcu považovať za prvý deň premlčacej lehoty. V danom prípade je však v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a 103 OZ daná výnimka, keď začiatok premlčacej lehoty celého zosplatneného dlhu nastáva skôr ako okamih zosplatnenia dlhu a tým aj skôr ako moment actio nata zosplatneného dlhu. Keďže takýto výklad nie je jednotne prijímaný rozhodovacou praxou, dovoľuje si tunajší súd pridržať sa stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne sa dňa 11.11.2015, ktoré sa za účelom zjednotenia rozhodovacej praxe senátov Krajského súdu v Trenčíne uznieslo na stanovisku, že v prípade využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, keď veriteľ pristúpi k zosplatneniu úveru v prípade nezaplatenia splátok tak, ako má dohodnuté, postupuje súd správne tak, že počiatok premlčacej doby podľa § 103 OZ začína počítať splatnosťou omeškanej splátky a nie samotným úkonom zosplatnenia.

30. Pokiaľ teda žalobca právo na zaplatenie zosplatneného dlhu uplatnil až žalobou podanou na súde dňa 7.6.2017 a žalovaný účinne uplatnil námietku premlčania je nárok žalobcu premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť splatnosťou splátky pre ktorú bola vyhlásená splatnosť celého dlhu, čiže splátky splatnej dňa 02.05.2014 a uplynula dňa 02.05.2017. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

31. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade mal vo veci plný úspech žalovaný a preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na vykonanie výkonu rozhodnutia.